

— Тогава тѣ били по-умни отъ домашнитѣ, казахъ азъ.

— Да, отговори татко и почнахме да товаримъ трънетѣ. Вървя изъ пѣтя и си мисля: „Кѣдѣ ли ще покачатъ гнѣздото и мишлетата пакъ двѣтѣ мишки?“

Е с е њ ъ.

Есень влажна — дъжделива,
Есень дотеглива
Гостенка е пакъ у нами! —
Богъ да я порѣзи!

Славейчето тя прокуди,
Бѣли пеперуди
Вмѣсто него ще докара
Тазъ вѣщица стара!

Люб. Бобевски.

